

MARIJIN

Nevtepenoprijeta

Pobožen mesečen list. Prihaja na spomin pětidesetletnice l. 1804. dec. 8. obhajane, ka je za versko resnico razglašeno Marijino nevtopeno poprijetje. Vrejšje ga z dovoljenjom višje cerkvene oblasti, štero je dano od vč. Vikarijata

LIST

Devica Marija.

v D. Lendavi pod št. P. H. 48/1920. Klekl Jožef, vp. pleb. v Črensovcih, Prekmurje. Cena dobrotvoljna podpora. Više štirižezero svetih meš rosi milosti na naročnike.

Mati dobroga sveta (tanača)! Prosi za nas!

(Lavret. litanije.)

Té izrek, té sladki zdihaj lauratskih litanij je, dragi Marijini častilci na god „Matere dobroga sveta“ apr. 26. naše geslo, z šterim prepletemo prevlečemo svoje premisslavanje, kak se slaba, ponošena spodánja obleka preobleče v gornjo bolšo. Mati dobroga tanača, prosi za nas! té reči so zastava, bandera, pod štero se spraviti moremo vsi tisti, šterim na sreji leži osoda Materecerkvi. Svetlost za dvojljive, kaži pot za blodnike, tolažba za sirote, sprava, pomirenje za grešnike, je Marija, mati dobroga sveta. Dendenešnji se po celom sveti tak godi, kak včasih po družinah, v šterih se je razsrdno oča na svojo deco pa ga trebe pomiriti i njegove srde odpraviti. Deca, ár ne vřpa oči v očij pogledati, se vrže materi na krilo pa jo prosi svet, tanač kak naj stopi pred razkačenoga oča. Ravnoto je i nam včiniti. Pred mater Marijo, v njeno milostivno krilo se moremo vrči, pa jo prositi: Mati dobroga sveta, prosi za nas! Prosi za nas, da spoznamo pot, po šteroj se nam posreči Očino toti neskončno dobro a zdaj li neskončno razžaljeno Srce omehčiti vtoliti, vtisati, pomiriti. Pitamo pa: 1) má li Marija zmožnost dati nam dober tanač? 2) I čeravno ma to zmožnost, dá nam ga? 3) Pa kakša je pot, po šteroj dospemo do svojega cila, to je, ka dobimo dober svet od nje. To troje si premisslimo na čast Marijino za blaženost i zmago Materecerkvi. Sv. Jožef, patron i oča Materecerkve sprosi nam moč od Srca Jezušovoga na to premisslavanje.

1. Marija má moč dati nam dober svet (tanač).

Marijo zovemo za Mater dobroga sveta. Pa zasluži ona té častni naslov? Je zaistino zmožna ona dati vsakomi dober tanač, ki jo prosi za njega?

a) Vera nas vči, ka je Bl. D. Marija brez izvirnoga, začetnoga greha bila poprijeta. To je verska istina, šteroj če se što ne podvrže, je krivovernik. Marijino brezgrešno, nevtopeno poprijetje, ta verska resnica pa kaže na drugo, namre, da smo vsi drugi v grehi poprijeti i tak podvrženi toga nasledkom, to je otemnenji razuma i oslabljenji volje. Greh je otemno pri vsakom človeki, na koga dūšo se vseo, njegovo pamet pa omajo moč njegove volje. Na to nas vči naša vera. I zdaj poslušajte! Čeravno je greh otemno razum človeči, pa li ešče od toga otemnjenoga razuma svedoči sv. Dūh večkrat, da je moder. Tak na priliko od králjov Davida i Salamona. Knjige Pregovorov, Modrosti i Siraha, v šterih sv. Dūh Bog naznanja svoj nezmotljiv navuk, so pune z najlepšov hválov o človečoj modrosti. Ka bomo pravili potom od Marije, štere razuma je nej oskrunila niti senca greha! Gda sam Bog prizna modrost otemneloga razuma, prizna stem i z ednim tūdi potrdi modrost nedopovedljive mere tistoga razuma, na šteroga je niti tenja greha najmenjšega gda vrgla svoje senčice. Marijino od vseh človečih razumov više stoječo modrost prizna zato sam Bog. Njegovo priznanje potrdi

njegove nezmotljiva Kat. Mati Cerkev, nevtopena zaročnica Jezušova, gda v svojih javnih-molitvah Marijo imenuje „devico najmodrejšo“ i gda se k njoj kak najmodrejšoj obrača z prošnjov „prosi za nas!“ Če je pa Marija najmodrejša da izvzemši Boga, niena dūša ne tak modra, zaistino ma oblast i zmožnost z te modrosti potoriti kakšo drobtinico na naše tmične pameti i nam služiti z dobrim svetom.

b) V knigi pregovorov v XIII. poglavji i 20. redi čtmo te reči sv. Dūha: „Što z modrimi hodi, postane moder.“ Če pa že sama hoja, pajdašija z modrimi osebami vodi v modrost, kak velikanska dela more doprinesti še tesnejša zveza edne dūše z modrov dūšov! I ravno to vidimo pri Mariji, prečistoj božoj Materi. Tak tesno nikdar ne bila i ne mogla biti dūša z Bogom, z večnov modrostjov, združena, kak Marijina, ar je samo ona i jedino ona njegova predraga mati. Boži Sin je večna modrost. Njega, to je večno modrost, je pa ona rodila v človečoj podobi. Večne modrosti preblážena porodnica je tak Ona. Modrost je pa samo modrost mogla poroditi, ar obstoji boži zakon v narávi, naturi, da vsako pokolenje sebi podobno rodi i da rojeno herba, podeduje lastnosti roditelove. Poleg te narávne, naturalške pravde je mogla zato Marija biti najmodrejše človeče bitje za tistim, koga je rodila, ki je v svojem človečem razumi noso svojo nerazrūšljivo večno, božo modrost. Če je pa Marija tak modra, nam je za-

istino mogoča vlijati tistih par kapljic dobrega sveta v dvojljivo srce, štere žejamu.

c) V 2. Knigi Mojzešovej v XXXI. p. i 6. redl pravi Bog: *I vsem umetnikom sem dao v srce modrost.* Če je Bog dao tistim modrost, kak sam svedoči, štere je odebrao, da bi delali samo začasni stan, sveti šator za njegove nazočnosti znamenje, za oblak, o keliko bole je mogo dati modrost tistoj umetnici, štera je ne posode delala za njegove hiže, nega štera je mogla sama postati hiša, odgojiteljica, učiteljica njegovoga jedinoga Sina, našega miloga Zveličitelja Jezusa Kristusa! Bog jo je mogo zato napuniti s popolnov modrostjov, ar poleg svoje svetosti, pravičnosti i modrosti nači ravnati ne smeo i ne mogeo. Ne bodimo zato v strahi, dragi Marijini častilci, najdemo koli pri našoj nebeskoj Materi zasébe vsi modrosti?! Ona je cerkev bože modrosti, premapunjena z njov, štera presega modrost vseh angelov i svetcov, kak trdijo očaki sv. Matercerkve i zapopasti jo more jedino samo Bog. Na toj podlogi imenuje nezmotljiva Maticerkev Marijo za mater dobrega sveta. Za Mater jo imenuje, naj nam z tem nekaj velikoga, nekaj sladkoga pove, naj nam ztem naznani, da je ravnatak ne mogoče, da bi ona bila brez modrosti potrebne, za dober tanač vsem ljudem, kak je nemogoče za mater zvati tisto, štera ne je rodila. O tolažbe pun navuk za nas blodno Evino deco! Mámo tanačnico, svetvalko, mámo presvetljevalko na naših temnih potah, puna je nebeske modrosti lahko nam podeli dober tanač.

2. Marija je tak dobra, da nam da prošeni tanač (svet).

Marija je puna modrosti, je zaistino mati dobrega sveta, a pitanje je, če nam koli da ona prošeni tanač? Štero Bog reši vsega greha i pobogati s popolnostjov vseh milosti, popunov dobrotov, s popunov smilenostjov, drugo kak dobre delati ne ve. Štero sam Bog imenuje milošče puno, pa *„njegova reč je vsega mogočna“*, to je doprinese, ka naznanja, more Marija, milošče puna mati, sprijeti svojo deco že vsem sočutjom, s preglobokov dobrotivnostjov i s prebogotov darovitnostjov, gda jo prosijo sveta, tanača.

Štero Maticerkev, nezmotljiva zaročnica božega i njenoga Sina, za „mater vsmilenosti“ imenuje — štero glasitelj i vtjelovitelj Matercerkve, sv. očaki tak visiko postavijo, da po njihovom navuki izvzemši Boga, nien eden angel, nien svetnik ne tak mili, dober kak ona, tista nas more

poslühnoti. Tista mati, štera globšo ljubézen ma do nas, kak si jo vsi naštetu milijardi stvorenja premisliti moro, nam iz te more dati tanač, gda ga prosimo.

Srčnost zato Marijini častilci! Marija vaša dobra mati je ne puna samo najglobše modrosti, da vam zna dati dober svet, nego puna je z ednim túdi najobširnejše dobrotivnosti i vsmilenosti, i ljubézno šče vam dati, dá vam túdi v obilnoj meri dober tanač.

3. Ka moremo včiniti, da dobimo od Marije, matere dobrega sveta tanač?

Če nam pa Marija more i túdi šče dati dober svet, ka nam je za včiniti, da ga poistini túdi dobimo. Sv. Duh Bog nam pokaže to pot.

V 1. pog. evangelijuma sv. Mataja v redah od 18 do 25 čtemo, da je Bl. D. M. bila noseča z Zveličarom Sveta, ne da bi za to znao sv. Jožef. Te je to ováro, i ar je ne znao skrivnosti, razglasiti jo pa ne šteo, jo je skrivoma šteo odpustiti, ar je pravičen bio. V prevelikoj britkosti je bila duša sv. Jožefa zdaj. O čistosti Marijinoj ne mogo dvojit, ve je vido, den za dnevom svetost svoje žene, a vido je pa túdi, da je noseča. Od njega ne, ar je deviški mož bio, od drugoga možka nej, ar je njegova žena presveta bila, poprijetje od sv. Duha pa njemi ešče ne bilo znano. Ka naj včini? Od te dobre duše bi se ločo? V prevelikoj dušnoj britkosti je mučao — ne se je šteo razglasiti — pravi sveto Pismo. Mučao je i ostao pri Mariji, njoj služo, se z njov pogovarjao, to je častio jo je. Pa glejte kakši svet je dobo od nje v svojo od žalosti ranjeno dušo?: Marija, kraljica angelov, njemi je angela poslala, štteri njemi je od meda slajši glas prineso: „Jožef Davidov sin! *Ne boj se vzeti Marije svoje žene, ar kaj je v njej rojeno, je od sv. Duha*“ (Mat. I. 20.)

Potrta duša, ranjeno srce ščeta od Marije dober tanač dobiti? Tlačita pot Sv. Jožefa, *mučita*, ne tožita svoje nevole sveti, zročita jo Mariji, njo častita, njoj služita. To je prvi predpogoj, da dobimo dober svet od Marije, Matere dobrega sveta. Te drugi pogoj je naznanjen v evangelijumi sv. Janoša v drugom poglavji, v šterom je guč od svatbe v Kani galilejskoj. Tú se pravi, da so gosti prišli v veliko nepriliko, ar njim je zmenkalo vino, a Marija njim v toj nevoli da dober tanač. I te se etak glasi: *„Kajkoli vam pove, včinite“*. (Jan II. 5.) To je te drugi i zadnji predpogoj, naj moremo dober tanač dobiti od Device Marije i obstoji v tom, da se *popolnoma podvržemo bo-*

žoj svetoj voli. Ki ne toži sveti, nego Mariji svoje križe, ki njo časti i njo prosi tanača, brez vse dvojbe ga dobi, če je pripraven podvrči se božoj svetoj voli.

To je pot k Materi dobrega sveta. Stopite na njo! Gotovo je, da vas pripela do dobrega tanača, tak gotovo je, kak gotovo je Ona mati božja. Mirno prenašajte svoje nevole, Marijo prosite, ne pa grešen svet za razsvetljenje, bodite na vse pripravljeni pa nigdar ne bodete zavrženi.

Vzgleđi svetnikov naj vas potolažijo. S srcem, na vse pripravnim, je hodo noč za nočjov v Vespremi sveti Mirko, sin sv. Štefana Vogrskoga kralja v cerkev pred Marijin oltar pa proso Marijo za svet, v kakšen stani naj žive. Presvetila ga je, naj ostane v devištvi. Ravnao se je po dobljenom tanači i po njem je dospeo do najvišije časti: postao je svetnik, patron Boga ljubljene mladine, čisti mož, zagovornik deviških zakonskih.

Sv. Frančišek Saleški je trpestrašne skušnjave, hūdobni duh ga je moto s tak živimi domišljijami, ka on ne more biti zveličan, da se je zavolo toga ne samo v teli posušo, postao sama kost i prišlo njegove življenje v smrtno nevarnost, nego lotiti se ga je začela dušna smrt; obvučnost. V tom strašnom trpljenju poklekne v Parizi v Marijinoj kapei pred njenov podobov pa jo goreče prosi pomođi i tanača s tov tranov obljušov, ka šče Jezusa ljubiti na tom sveti, če ga nesme na ovom. Marijin odgovor je bio obprvim to, da ga je rešila strašnoga skušavanja, ob drugim pa pokazala je pot, na šttero naj stopi. Boga. Proti da njemi je očinov voli, štteri njemi je zvolo že ženo, on vučen fiškališ, postane duhovnik, postane sveti duhovnik, apostolski pušpek, štteri svojov gorečnostjov do sedemdesetjetero (70000) kalvinov povrne i pride do časti svetcov i postane patron lepe salezijske družbe.

Pred 24. letami je vmrla na Francoskom karmeličanka na glazi svetosti, od Jezuseka zvana sestra Terezija, šttera je živela, trpela i mrla, samo zato, naj Jezusovo srce ima dobre duhovnike. Bliža se čas, ka pride, kak svetnica na naš oltar, pa postane pomočnica in braniteljica vseh onih, ki se borijo za zmago Matere Cerkve, to je za svete duhovnike i dobro ljudstvo. Njeni oča, Martin Ludovik, je iz celoga srca hrepeneo, da bi postao duhovnik. Odromao je ešče v te namen na goro sv.

Bernarda v cistercijski samostan. Pa čeravno je bila njegova duša čistejša, kak sneg planine, po šteroj je hodo, v samostan je li ne bio sprejet. Ka si naj zdaj začne? Goreči Marijin čistilec, njo, Mater dobroga sveta, prosi za tanač, dobi ga, ka v zakon naj stopi. Boga i postane sveto živoči oča, glava sveto živoče družine pa mesto svoje edne deviške duše, ma čast Bogi zročiti devetero svoje deviške dece.

Ali je mogoče častljivoga Don Bosca družba salezijanska po drugom nastala, kak ravno po tanači, šteroga je svojemi gorečemi čistilci dala Mati dobroga sveta? Ali so velika podjetja, vse cerkvene zgodovine morebit brez njene svetlobe prišla pod streho? Marijni čistilci, kak se je večna boža modrost samo po njej razodela človečanstvi pri našem rešenji, ravnotak se nam pri nadeljavanji toga tudi samo po njej podeli. Marija ma v svojoj oblasti naše poti, njeni je njihov začetek i njihov konec. Njena modrost združena z njenov maternov ljubeznostjov nam bo zarisala takšo pot življenja, štere konec nam ponudi preveselo večno blaženstvo. Samo ne pozabimo prositi jo dobroga tanača i prenašajmo mirno vse svoje težave i bodi pripravni na vse, ka Bog žele.

Svet, tanač prositi pa začnimo zdaj. Težavne čase živimo. Vse nas teži pitanje, kak pride od vseh stranij napadena Kristošova Mati Cerkev do zmage! Vsaka dobro duša žele odgovora, kak se povrne grešni svet, kak naraste zadostno število dobrih duhovnikov, kak naj se širijo dobri listi, kak vzgaja v krščanskem duhi mladina! Pa sto i sto drugih pitanj se vzdigne pred našov dušov, od šterih je odvisno što zmaga, Kristuš ali Belijal i na vsa ta odgovor da Marija Mati dobroga sveta, ar je od vsej angelov in svetnikov modrejša i dobrotivnejša, zna nas i bo nas tanačovala vu vsem. O prosite zato Marijo za svet! Dobite ga, vtipajte se, dobite ga ali v dušo pomilosti razsvetljenja ali

po dobroj knjigi, ali po spovedniki, ali po predgi, ali po drugoj priliki i gda dobite tanač, bogajte ga, je te, ali potrpljivost, ali darovitnost, ali molitev, ali devištvo, ali kajkoli drugo. Po Marijnom tanači pa najdete njo. Ki pa njo najde, najde Jezusa. Pa mogoče kaj bolšega dobiti? Jaz si samo to želem.

Cerkvene novice.

Proglasitev mantrnikov iz Ugande blaženim.

Kda je slavni kardinal Lavizeri apostolsko delovanje preneseo v Alžir, Saharo i Sudan, sklene neotrudiivi dušni pastir, šteroga sta sv. Oča Pij IX. i Leon XIII. — te ešče na smrtnoj posteli, — k tomi navdušavala, oditi v srce Afrike.

Bilo je leta 1879., kda so prvi misijonarji 14 mesecov po svojem odhodi iz Alžira, prišli do veliki jezer ob ravniki. Pri Viktorija — jezera so najšli čedno i zveličanja želno ljudstvo. Kak nekda v poganskem Rimi, tak tudi je tu krščanska vera ravno na kraljevskom dvori najšla najbolje sprejemliva srca. Plemiči kralja Muanga so s svojim čednim življenjom včasi pokazali, kak jako so vplivali nanje navuki krščanske vere. Posebno se je odlikovao njihov načelnik. Karol Luanga, s svojim zgledom, šteri je priporočao tudi svojim, posebno mlajšim tovarišom, čistost duše i tela. To pa je na vso moč v oči bodlo pregrehami strastam vdanoga kralja; in ar je bio tudi nahujskan od fanatični mohamedanov, zagrozi svojim podložnikom smrtnov kaštigov, če bi se ešče dale večli krščanske pravice od misijonarov. Grožnjam so pa sledila tudi dejanja; dao je nekkelko novokrščencov spomoriti, ednoga pa je usmrto sam. Anastazij Radckukuta je bio obglavljen, Pontianus Ngondue i Goncaga Gonca pa sta bila prebodjeniva s sulicami; Mateji Murumba so odsekali roke i noge, njemi iztrgali falate mesa z tela i je pred njim

zežgali; Andreja Kagwa so obglavili, gda so njemi prle odsekali roke in noge. Jožef Mukaza je vmro pod sekirov, njegovo telo pa so na to vrgli v ogenj; Marija Mugei Janoša so strašno vmorili na obrežji nekšega maloga jezera. Dionizija Sebugwa pa je krao sam prebodno s sulicov, kda ga je enkrat zgrabo pri poučavanji prijatela v krščanskoj veri.

Ostala je ešče skupina plemičov, (nemešnjakov) od šterih se je najmlajši, z imenom Kicito, nahajao v starosti ljubeznive (mučenice) sv. Neže, (13 let star) šteroj je bio jednak tudi v stanovitosti i v junaškom pogumi. Ali si bo krao vtipao iztegnoti svojo roko tudi nad to mladostno čuporo, štera njemi je verno služila i se branila samo pokoriti se njegovim pregrešnim zapovedam? Muanga zapove ednoga dneva vsem svojim plemičom, naj se zberejo na dvorišči. Pravi jim: „Što moli k Bogi krščenikov, naj stopi na drugo stran dvorišča!“ I vrli mladenci so se vsi brez izjeme podali ta. Tam so je brez smiljenja zvezali i odpelali v vozo. Ti pa veseli, da morejo trpeti za Kristuša so s hrepenenjom pričakovali drugi den, kda so mehi biti na armadi zažgani. O, kak duga je bila jim tista noč 26. maja 1886! (Tak ravno pred 35 leti.)

Drug den so je pelali na sloviti brešček Namongogo. Tam se junaški spoznavalci bratsko obimejo i navdušujejo eden drugoga k stanovitosti v veri i se spodbujali k ljubezni do Kristuša. Na to je krvniki zvežejo i položijo na grmado. A komaj je obda plamen, že po zgledi svojega božega meštra začnejo moliti za svoje preganjalci; i molili so tak prisrčno, da je njihova molitev zvenela kak nebeska igra. Vsikdar bole rasteči plamen je počasi vdūšo njihove glasove, dokeč so ne nazadnje popolnoma obmuknoli. Duše svetih mučnikov pa so zletele k svojemi Stvoritelji, kde je že na nje čakao njihov pogumni vojvoda Karol Luanga, šteri je bio tudi živ zažgan.

Kak genljiv prizor, vreden prvih časov krščanstva! Ne vem, če ga prekašajo oni staroga krščanskega veka, štere vendar tak jako občudujemo.

Za razširjanje katoličanskega tiska za Afriko.

Afrkanski misijonarje iskreno i nujno prosijo, da bi se kakše knjige tiskale v raznij zamorskih jezikaj, ar je pa tisk dnesden tak strašno dragi, prosimo dobre katoličance, da nam koliko mogoče pomagajo pri tom prepotrebnom želi.

Zamorci se pod vplivom krščanski šeg vsigdar bole razvijajo i izobrazujejo. Posebno ti, šteri se vračajo iz Europe domo. Nešterni se včijo pisati i šteti in prosijo knjig. Predvsem bi prepotrebne bile verske knjige napriliko: katekizem, zgodbe sv. pisma itd.

Krive vere prav močno podpirajo svoje misijonare s penezami in tak je tem mogoče razširjati svoje zgodbe sv. pisma i pesmarice v zamorskih jezikaj. Biblijska družba, štera ma svoj stol v Londoni ma protestansko sv. pismo stavljeno i pisano v 450 jezikaj. Ta družba tudi v Afriki močno deluje i širi svoje spise, štere ma že v 19 afrikanski jezikaj spisane.

Da bi tudi mi lahko tiskali knjige v zamorskih jezikaj v zdajšnjih teškočaj, je potrebno dvoje: penezi i delavne moči. Da dobimo potrebnej penez, smo sestavili pravila za ustanovo za razširjanje katoličanskega tiska v Afriki pod varstvom svete Katarine Aleksandrijske. Kotruga postane lahko štokoli:

- a) kak ustanovnik s darom 5000 kron;
- b) kak dosmrtna kotruga z darom 500 kron;
- c) kak podpornik z letnim darom 20 kron;
- d) kak navadni ud stem, da moli vsaki den Očanaš in Zdravo Marijo s pristavkom: „Sveta Katarina, prosi za nas in za naše brate!“ pa letno plača 5 kron za tiskarno.

Knjiga, štera ma 200 strani stane — enkratna zaloga v 2000 švodaj — 2000—5000 kron. Što

plača edno zalogo postane ustanovnik in njegovo ime se natisne na naslovnoj strani, da bodo se zamorci zahvalno spominjali svojega dobrotnika.

Kotrige vživajo vse duhovne dobrote, šterih so deležne vse kotrige. Družbe sv. Petra Klaveria. Ustanovniki i dosmrtni kotrige dobijo brezplačno „Odmev iz Afrike.“

Potrebne so pa tudi delavne moči. „Žetev je velike ali delavcov je malo.“ je pravo Zveličar apostołom. Zato vi šteri ne morete pomagati v penezaj, molite pred taberuaklom, da nam On pošlje tudi mnogo dobrih delavcov na to veliko pole.

(Izjave za pristop i dari naj se blagovolijo poslati Družbi sv. Petra Klaveria v Ljubljani pred škofijo 8.)

Plemenita srca. Neki g. plivanos pišejo. „Kmet J. J. pošilja tem potom 1000 K. Porabijo naj se poljubno za afrikanske misijone. Tak je naimre določo njegov v Rumuniji padli sin, naj se deo njegovoga premoženja pošlje misijonom, da bogi pogani spoznajo Jezusa Kristuša. Preč. gg. misijonare prosim, naj molijo za mrtvoga, šteri je bio dober kristjan.“

Neki drugi duhovnik pišejo. Črevlar z moje fare žele plačati ustanovo za zamorskoga duhovnika. Zročo mi je 4000 kron i ostanek s hranilnov knjižicov. Prosim Vas, da se toga dobrega črevlara, šteri si je te peneze prisluzo s trdim delom, i šteri leži betežen, spominjate v molitvi. Imenovani je blaga, pobožna duša, šteri včini dosta dobrega i ka za volo betega dosta trpi.

Pošta. P. T. Krog. Spis sprejeli. Hvala. Gda pride red na njega, se objavi. Raj bi pa bili, če bi samostojno kaj maloga pisali, ne pa z knjige prepisovali, čeravno je to včasit tudi dobro.

Na vödavanje Marijinoga lista so darivali: Balazic Matjaš i družina Sr. Bistrica 40 K, Gerč Franc, M. Polana 20 K, Farkaš Ivan Trnje 3 K, Tkalec Kata D. Bistrica 20 K, Solar Geta Nedelica 4 K, Benko Ana M. Sobota 4 K, Raščan Ana Turnišče 10 K, Tratnjek Klara Renkovci 6 K, Püčko Verona Gentiba 20 K, Tkalec Treza G. Bistrica 10 K, Cigan Bara Žižki 20 K, Horvat Matjaš Črensovci

200 K, Hajdinjak Bara G. Bistrica 5 K, † Ferencak Martin Adrijanci 20 K, Mariberska posojilnica (papir plačala 15.000 K), 27. Roža Črensovci 10 K, Kelenc Treza Sr. Bistrica 20 K, Žerdin Jožef Žižki 10 K, Braunstein Rozalija Črensovci 20 K, Žalig Štefan Trnje 20 K, † Cigüt Ivan V. Polana 20 K, Dr. Josip Kočar, kr. sodnik Novi Sad 100 K, Jurij Molnár, župnik Sv. Martin 20 K, N. N. 5 K, N. N. 50 K, Štefan Puhan Maribor 10 K, Kreslin Ana Sr. Bistrica 2 K, Gabor Martin Sr. Bistrica 7 K, Hren Verona Sr. Bistrica 4 K, Štimec Jožef Laporje 10 K, Hauko Jožef Črensovci 10 K, Prša Pavla dovica Trnje 20 K, Gjbrkš M. Polana 7 K, tretjeredniki, Brezovica 31 K, Šömen Verona 5 K, Antolin Andraš Beltinci 2 K, Od Sv. Jürja Kikec Mikloš, Bakasi Franc, Donoša Jožef vsaki 10 K, Frčko Janoš Bakan Franc i Maček Ivan vsaki 4 K, Šalamon Andraš 3 K, Maček Ana 1 K, Bakan Štefan 7 K, Büček Andraš 5 K, N. N. 2 K, Deutsch Franjo Budinci 24 K, Pavlinjek Jožef 10 K, Kočar Matilda 20 K, Mencingar Ivan 2 T, iz Skakovec, Jakšic Ivana dovica G. Bistrica 20 K, Krampač Treza D. Bistrica 20 K.

Loreto. Pogorela je tu svetoznana romarska cerkev oznotraj. Ogenj je nastao od elektrike. Kvara je več milijonov. V toj cerkvi se je čuvala hižička B. D. Marije, v šteroj je živel presveta Družina. Svetoga očja je ta žalostna vest globoko pobila. Ta nesreča je giasen opomin grešnomi sveti: glejte, vi se obračate vkraj od Boga, zato pa jemlje Bog od vas vkraj svoje svete spomine.

Povrnjenja. Boža milost mogočno dela med pokvarjenim svetom. Den za dnevom se godijo čude povrnjenja. Z grešnika, celo z krivovernika postati sveti, pravico vervajoči človek, je vekše čudo, kak vči sv. Tomaž Akvinski, kak mrtvoga na žitek obuditi dr. Kurcius (Curtius), imeniten nemški profesor i dr. Albini, nemški farar, sta se povrnola iz luteranske na katoličansko vero. Na Angležkom (Angluškom) se je pa 70 jezero vojakov povrnolo na katoličansko vero iz Anglikanske. Ti vojaki so v Belgiji i na Francozkom služili, tam vidili gorečnost katoličancov i potom zgledi se postali Kristušovi pravoverniki. Zaistino prav ma stari pregovor: *Reči genejo, zglédi (példe) pa vlečejo.* A vleče naš zgléd tudi koga i kam?

Priporočitve?

Zročijo se v meše na č. Sv. Družini: K. z Petrovec i M. G. z Bakovec za pomoč v duševnih i telesnih potrebah.

Tisk: E. Balkanji Dolaja Lendava.